ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายด้านการศึกษาไปปฏิบัติของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

The effect of the factors the Educational Policy Implementation of Schools under Bangkok Metropolitan Administration

ARTCLEINFO

Article history:
Received 18 April 2022
Revised 12 June 2022
Accepted 17 June 2022
Available Online 22 August 2022

อสมา เยาวราช[1*], จารุวรรณ พลอยดวงรัตน์[2] และ ปริยาภรณ์ ตั้งคุณานันต์[3]
Asama Yaowaraj[1*], Jaruwan Ployduangrat[2] and Pariyaporn Tungkunanan[3]

ABSTRACT

The purposes of the research were to 1) study the educational policy implementation 2) study the level of the educational policy implementation factors in the implementation, and 3) analyze the relationship of these educational policy implementation factors. The research sample consisted of 286 school administrators under Bangkok Metropolitan Administration . The sample size was determined using Taro Yamane's formula (1973) at a 95% confidence level and multistage sampling. The research tools used a questionnaire. The statistics were mean, percentage, standard deviation and multiple regression analysis. The results of the research were as follows: the overall for educational policy implement factors were at the highest level, but when it was individual considered, found that there were 4 factors: 1) administrators leadership, 2) planning controlling and monitoring, and evaluation 3) politics, economy, and society, and 4) staffs' potential and attributes.

KEYWORDS: FACTORS / IMPLEMENTATION OF THE POLICY / EDUCATION POLICY

[1] หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ประเทศไทย
M.Ed. Industrial Education, Educational Administration, Faculty of Industrial Education and Technology King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang, Thailand.

[2] ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ประเทศไทย
Assistant Professor Dr., Department of Educational, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang, Thailand.

[3] รองศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ประเทศไทย
Associate Professor Dr., Department of Educational, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang, Thailand.

Corresponding author ; E-mail address : 62603039@kmitl.ac.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการนำนโยบายด้านการศึกษาไปปฏิบัติ 2) ศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายด้านการศึกษาไปปฏิบัติ และ 3) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายด้านการศึกษาไปปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 286 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Taro Yamane (1973) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ทำการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม สถิติในการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการถดถอยพหุคูณแบบขั้นบันได ผลการวิจัยพบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายด้านการศึกษาไปปฏิบัติ พบว่า มี 4 ปัจจัย คือ 1) ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร 2) ด้านการวางแผน ควบคุมติดตาม และประเมินผล 3) ด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม และ 4) ด้านศักยภาพและคุณลักษณะของบุคลากร

คำสำคัญ: ปัจจัยที่ส่งผลกระทบ / การนำนโยบายไปปฏิบัติ / นโยบายด้านการศึกษา

บทนำ

การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นการศึกษาว่า องค์การที่รับผิดชอบสามารถนำและกระตุ้นให้ทรัพยากรทางการบริหาร ตลอดจนกลไกที่สำคัญทั้งมวลปฏิบัติงานให้บรรลุตามนโยบายที่ระบุไว้หรือไม่ แค่ไหน เพียงใด หรืออีกนัยหนึ่ง การนำนโยบายไปปฏิบัติให้ความสนใจเกี่ยวกับเรื่องของความสามารถที่จะผลักดันให้การทำงานของกลไกทั้งหมดสามารถบรรลุผลลัพธ์ได้ตั้งเป้าหมายเอาไว้ (วรเดช จันทรศร, 2554) เป็นขั้นตอนที่สืบเนื่องจากการกำหนดนโยบาย เป็นกระบวนการแปลงนโยบายจากนามธรรมสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม และเชื่อมโยงไปถึงการประเมินผลนโยบาย

นโยบายด้านการศึกษาของกรุงเทพมหานครที่ผ่านมา จะเห็นได้ว่า กรุงเทพมหานครเน้นการให้โอกาสทาง การศึกษาที่มีความเท่าเทียม ทั่วถึงแก่เด็กและเยาวชนทุกกลุ่มพื้นที่ การยกระดับมาตรฐานด้านการเรียนการสอน การใช้เทคโนโลยี การสื่อสาร การจัดการเรียน การสอนแบบ Active Learning เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เน้นทักษะทางด้านภาษา ทักษะชีวิต และทักษะอาชีพด้วยวิธีการที่หลายหลาย หลักการคิดวิเคราะห์แก้ปัญหา คุณธรรมจริยธรรม การนำไปใช้ในชีวิตจริง และความเป็นพลเมืองโลก ซึ่งจากการประเมินผลสำเร็จการนำนโยบายด้านการศึกษาไปปฏิบัติของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ในช่วง 4 ปีที่ผ่านมา (ตั้งแต่ปี 2561–2564) พบว่า การปฏิบัติตามนโยบายให้สำเร็จมีความไม่แน่นอนและไม่อาจสรุปได้ชัดเจน ทั้งนี้การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นกิจกรรมของการนำนโยบายที่อยู่ในรูปของกฎหมาย นโยบาย ระเบียบ คำสั่ง หรือรูปแบบอื่น ๆ อย่างไรก็ตาม การนำนโยบายไปปฏิบัติจริงนั้นอาจไม่ตรงกับที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์ของนโยบาย เพราะการปฏิบัติจริงขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่น ๆ ที่ไม่แน่นอนและควบคุมไม่ได้จำนวนมาก (เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ, 2551)

แม้นโยบายด้านการศึกษาจะผ่านการวิเคราะห์และวางแผนอย่างเป็นระบบ แต่ยังยากแก่การปฏิบัติตามนโยบายให้สำเร็จอย่างสมบูรณ์ ซึ่งปัญหาดังกล่าวล้วนส่งผลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของนโยบายทั้งสิ้น แต่เนื่องจากการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นเรื่องที่ควรได้รับการพิจารณาและตระหนักถึงความสำคัญ โดยเฉพาะในประเด็นด้านการศึกษา ดังนั้นการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายด้านการศึกษาไปปฏิบัติจะช่วยเป็นแนวทางให้ผู้บริหารในการวางแผนการศึกษาร่วมกัน และกำหนดนโยบายให้สอดคล้องกับสภาพการปฏิบัติจริง เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับ การวางแผนปรับปรุง พัฒนาคุณภาพการศึกษา ให้เกิดประโยชน์กับผู้เรียนอย่างสูงสุดต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาการนำนโยบายด้านการศึกษาไปปฏิบัติของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายด้านการศึกษาไปปฏิบัติของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายด้านการศึกษาไปปฏิบัติของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

วิธีการวิจัย

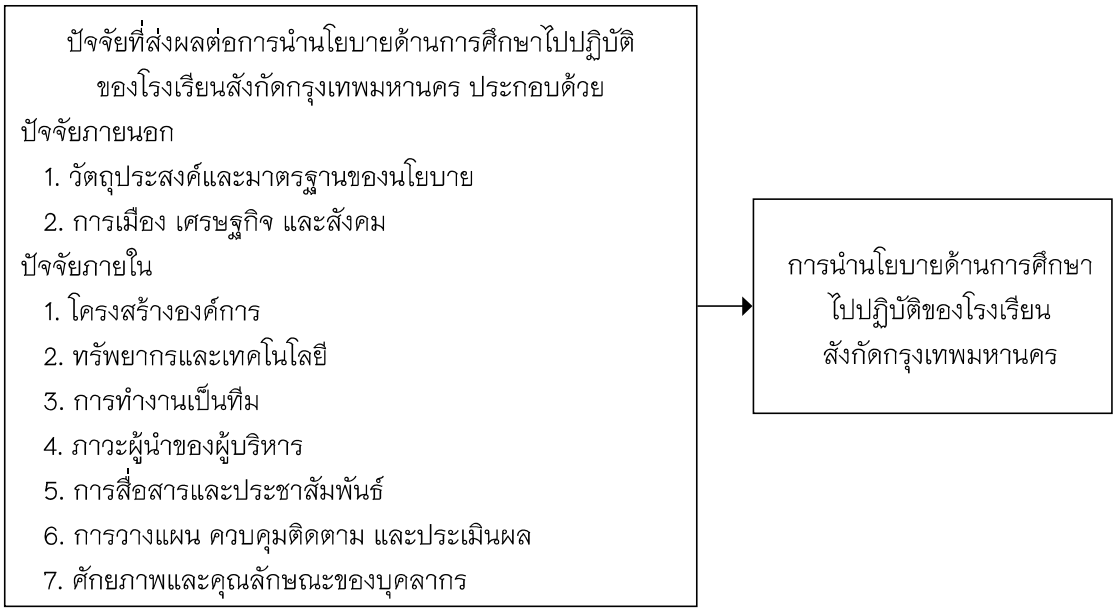
ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ ผู้บริหารโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ทั้งหมด 437 โรงเรียน จำนวน 994 คน ในปีการศึกษา 2564

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ทั้งหมด 220 โรงเรียน จำนวน 286 คน ในปีการศึกษา 2564 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Taro Yamane (1973) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ความคลาดเคลื่อน 5% ทำการสุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi–Stage Random Sampling) (บุญจันทร์ สีสันต์, 2560)

กรอบแนวคิด

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติของ วรเดช จันทรศร (2551) และ Dwidjowijoto (2004) และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ ธนิกานต์ กุลเทียมสิน (2561); วัชรินทร์ สุทธิศัย (2555); สมปอง สุวรรณภูมา (2554); เสาวนิต เมียนแก้ว; รัตนา ดวงแก้ว และเก็จกนก เอื้อวงศ์ (2564); Major Chaval Chompucot (2011) และ Rizky Defira Mustika & Krisna Puji Rahmayanti (2019) และศึกษาความหมายและความสำคัญของการนำนโยบายไปปฏิบัติของ กล้า ทองขาว (2548); วรเดช จันทรศร (2554); ธันยวัฒน์ รัตนสัค (2555); ไพศาล บรรจุสุวรรณ์ (2558); มยุรี อนุมานราชธน (2552); เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ (2551); Cheema, G. and Rondinelli, D. (1983); Sabatier, Paul and Mazmanian, Daniel (1989) และสามารถกำหนดตัวแปรในการวิจัย ได้ดังนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม เรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายด้านการศึกษาไปปฏิบัติของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป เช่น เพศ อายุ ประสบการณ์ทำงาน และระดับการศึกษา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายด้านการศึกษาไปปฏิบัติของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ปัจจัยภายนอก 1) วัตถุประสงค์และมาตรฐานของนโยบาย 2) การเมือง เศรษฐกิจและสังคม และปัจจัยภายใน 1) โครงสร้างองค์การ 2) ทรัพยากรและเทคโนโลยี 3) การทำงานเป็นทีม 4) ภาวะผู้นำของผู้บริหาร 5) การสื่อสารและประชาสัมพันธ์ 6) การวางแผน ควบคุมติดตามและประเมินผล 7) ศักยภาพและคุณลักษณะของบุคลากร

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการนำนโยบายด้านการศึกษาไปปฏิบัติของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายด้านการศึกษาไปปฏิบัติ และการนำนโยบายด้านการศึกษาไปปฏิบัติ เพื่อเป็นแนวคิดในการสร้างเครื่องมือ
2. สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมกรอบแนวคิดของการวิจัย และเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง และให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการแก้ไขปรับปรุง
3. นำแบบสอบถามที่แก้ไขเรียบร้อยแล้ว เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถามกับตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย พบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.6 – 1
4. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้บริหารโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง และนำผลไปวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีของครอนบาค ได้ค่าความน่าเชื่อถือของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .973 โดยแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายด้านการศึกษาไปปฏิบัติของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .967 และตอนที่ 3 การนำนโยบายด้านการศึกษาไปปฏิบัติของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .958
5. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ จากนั้นนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำบันทึกเสนองานบัณฑิตศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ออกหนังสือถึงผู้บริหารโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลในการตอบแบบสอบถาม จำนวน 286 ฉบับ โดยผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์ พร้อมแบบสอบถาม ใส่ตู้รับส่งเอกสารของสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ผ่านสำนักงานเขตไปยังสถานศึกษาแต่ละแห่ง และเก็บรวบรวมแบบสอบถามจากสำนักงานเขตด้วยตนเอง โดยได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งหมด 278 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 97.20

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการคัดเลือกและตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และนำผลคะแนนที่ได้มาหาค่าสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ซึ่งผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นบันได โดยทำการตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้นด้วยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ค่า Variance Inflation Factor (VIF) และค่า Tolerance

ผลการวิจัย

จากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายด้านการศึกษาไปปฏิบัติของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร สามารถสรุปเป็น 3 ส่วน ได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาการนำนโยบายด้านการศึกษาไปปฏิบัติของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 1 ผลการศึกษาการนำนโยบายด้านการศึกษาไปปฏิบัติของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

ที่	การนำนโยบายด้านการศึกษาไปปฏิบัติของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร	n = 278		ระดับการปฏิบัติ
		$\bar{X}$	S.D.	
1	ผู้บริหารสถานศึกษามีกระบวนการแปลงวัตถุประสงค์ของนโยบายการจัดการศึกษาของกรุงเทพมหานครให้เป็นแนวทาง เป็นแบบอย่างให้บุคลากรในสถานศึกษาสามารถดำเนินการตามนโยบายด้านการศึกษาของกรุงเทพมหานครให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนด	4.58	.550	มากที่สุด
2	ผู้บริหารสถานศึกษามีกระบวนการแปลงวัตถุประสงค์ของนโยบายการจัดการศึกษาของกรุงเทพมหานครให้เป็นแผนงาน เป็นแนวทางในการทำงานให้บุคลากรในสถานศึกษาสามารถดำเนินการตามนโยบายด้านการศึกษาของกรุงเทพมหานครให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนด	4.53	.567	มากที่สุด
3	ผู้บริหารสถานศึกษามีกระบวนการแปลงวัตถุประสงค์ของนโยบายการจัดการศึกษาของกรุงเทพมหานครให้เป็นโครงการ โดยมีวัตถุประสงค์ ระยะเวลา งบประมาณ กระบวนการ กิจกรรม และผู้รับผิดชอบเป็นลำดับอย่างชัดเจน	4.55	.559	มากที่สุด
4	ผู้บริหารสถานศึกษามีกระบวนการแปลงวัตถุประสงค์ของนโยบายการจัดการศึกษาของกรุงเทพมหานครให้เป็นกิจกรรม เพื่อให้บุคลากรในสถานศึกษาสามารถดำเนินการตามนโยบายด้านการศึกษาของกรุงเทพมหานครได้อย่างต่อเนื่องและบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนด	4.54	.554	มากที่สุด
5	ผู้บริหารสถานศึกษาดำเนินการตามนโยบายด้านการศึกษาของกรุงเทพมหานครที่สอดคล้องกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID–19) และภาวะวิกฤตทุกรูปแบบ	4.72	.496	มากที่สุด
6	ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำนโยบายด้านการศึกษาของกรุงเทพมหานครไปปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนด	4.64	.524	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม		4.59	.473	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 พบว่า การนำนโยบายด้านการศึกษาไปปฏิบัติของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.59) โดย ข้อ 1 – 4 ผู้บริหารสถานศึกษามีกระบวนการแปลงวัตถุประสงค์ของนโยบายการจัดการศึกษาของกรุงเทพมหานครให้เป็นแนวทาง แผนงาน โครงการ และกิจกรรม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ระหว่าง 4.53 – 4.58 และ ข้อ 5 – 6 ผู้บริหารสถานศึกษาดำเนินการตามนโยบายด้านการศึกษาของกรุงเทพมหานครที่สอดคล้องกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID–19) และภาวะวิกฤตทุกรูปแบบ และสามารถนำนโยบายด้านการศึกษาของกรุงเทพมหานครไปปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนด อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ระหว่าง 4.64 – 4.72

2. ผลการศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายด้านการศึกษาไปปฏิบัติของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายด้านการศึกษาไปปฏิบัติของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

ที่	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายด้านการศึกษาไปปฏิบัติของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร	n = 278		ระดับความคิดเห็น
		$\bar{X}$	S.D.	
1	ด้านวัตถุประสงค์และมาตรฐานของนโยบาย	4.53	.443	มากที่สุด
2	ด้านโครงสร้างองค์การ	4.67	.434	มากที่สุด
3	ด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม	4.24	.616	มาก
4	ด้านทรัพยากรและเทคโนโลยี	4.45	.430	มาก
5	ด้านการทำงานเป็นทีม	4.58	.471	มากที่สุด
6	ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร	4.67	.422	มากที่สุด
7	ด้านการสื่อสารและประชาสัมพันธ์	4.59	.424	มากที่สุด
8	ด้านการวางแผน ควบคุมติดตาม และประเมินผล	4.58	.461	มากที่สุด
9	ด้านศักยภาพและคุณลักษณะของบุคลากร	4.49	.465	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายด้านการศึกษาไปปฏิบัติของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ในด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ด้านทรัพยากรและเทคโนโลยี และด้านศักยภาพและคุณลักษณะของบุคลากร อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ระหว่าง 4.24 – 4.49 ส่วนด้านวัตถุประสงค์และมาตรฐานของนโยบาย ด้านโครงสร้างองค์การ ด้านการทำงานเป็นทีม ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร ด้านการสื่อสารและประชาสัมพันธ์ ด้านการวางแผน ควบคุมติดตาม และประเมินผล อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ระหว่าง 4.53 – 4.67

3. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายด้านการศึกษาไปปฏิบัติของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

3.1 ผลการตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้นของปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายด้านการศึกษาไปปฏิบัติ

ตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Correlation Coefficient) ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายด้านการศึกษาไปปฏิบัติ และการนำนโยบายด้านการศึกษาไปปฏิบัติของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

ปัจจัย	(X_1)	(X_2)	(X_3)	(X_4)	(X_5)	(X_5)	(X_7)	(X_8)	(X_9)	Y
(X_1)	1.000	.673**	.531**	.555**	.622**	.663**	.577**	.659**	.591**	.622**
(X_2)		1.000	.447**	.548**	.537**	.636**	.499**	.590**	.427**	.585**
(X_3)			1.000	.636**	.450**	.387**	.397**	.417**	.336**	.471**
(X_4)				1.000	.579**	.551**	.581**	.642**	.540**	.551**
(X_5)					1.000	.566**	.598**	.623**	.655**	.595**

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ปัจจัย	(X_1)	(X_2)	(X_3)	(X_4)	(X_5)	(X_5)	(X_7)	(X_8)	(X_9)	Y
(X_6)						1.000	.675**	.691**	.530**	.727**
(X_7)							1.000	.697**	.658**	.584**
(X_8)								1.000	.677**	.697**
(X_9)									1.000	.583**
Y										1.000

หมายเหตุ. ** มีนัยสำคัญทางสถิติ .01

จากตารางที่ 3 พบว่า ทุกปัจจัยมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อการนำนโยบายด้านการศึกษาไปปฏิบัติของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยด้านวัตถุประสงค์และมาตรฐานของนโยบาย (X_1) ด้านโครงสร้างองค์การ (X_2) ด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม (X_3) ด้านทรัพยากรและเทคโนโลยี (X_4) ด้านการทำงานเป็นทีม (X_5) ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร (X_6) ด้านการสื่อสารและประชาสัมพันธ์ (X_7) ด้านการวางแผน ควบคุมติดตาม และประเมินผล (X_8) และด้านศักยภาพและคุณลักษณะของบุคลากร (X_9) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน .622 .585 .471 .551 .595 .727 .584 .697 และ .583 ตามลำดับ ซึ่งด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร (X_6) มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อการนำนโยบายด้านการศึกษาไปปฏิบัติของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครมากที่สุด ส่วนด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม (X_3) มีความสัมพันธ์ทางบวกน้อยที่สุด

ตารางที่ 4 ค่า Variance Inflation Factor (VIF) และค่า Tolerance ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายด้านการศึกษาไปปฏิบัติของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

ตัวแปรที่ศึกษา	Collinearity Statistics	
	Tolerance	VIF
วัตถุประสงค์และมาตรฐานของนโยบาย	.348	2.870
โครงสร้างองค์การ	.448	2.232
การเมือง เศรษฐกิจ และสังคม	.527	1.899
ทรัพยากรและเทคโนโลยี	.387	2.584
การทำงานเป็นทีม	.434	2.305
ภาวะผู้นำของผู้บริหาร	.369	2.707
การสื่อสารและประชาสัมพันธ์	.381	2.623
วางแผน ควบคุมติดตาม และประเมินผล	.319	3.131
ด้านศักยภาพและคุณลักษณะของบุคลากร	.396	2.522

จากตารางที่ 4 พบว่า ค่า Tolerance ของปัจจัยมีค่าระหว่าง .319 ถึง .527 ซึ่งมีค่ามากกว่า .10 และค่า Variance Inflation Factor (VIF) มีค่าระหว่าง 1.899 ถึง 3.131 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 10 ดังนั้น จึงสรุปได้ว่าปัจจัยตัวแปรที่ศึกษาทุกตัว ไม่มีระดับความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน เป็นตัวแปรที่อิสระต่อกัน ซึ่งถือว่าไม่เกิด Multicollinearity

3.2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ร่วมพยากรณ์การนำนโยบายด้านการศึกษาไปปฏิบัติ

ตารางที่ 5 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นบันได (Stepwise Multiple Regression Analysis) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายด้านการศึกษาไปปฏิบัติของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

ลำดับการเข้าของปัจจัยพยากรณ์	R	R^2	Adjusted R^2	F	p–value
(X_6)	.727	.528	.527	309.242	.000**
(X_6) , (X_8)	.775	.601	.598	206.910	.000**
(X_6) , (X_8) , (X_3)	.789	.623	.619	150.907	.000**
(X_6) , (X_8) , (X_3) , (X_9)	.796	.633	.628	117.930	.006**

หมายเหตุ. ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 5 ผู้วิจัยวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายด้านการศึกษาไปปฏิบัติของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยวิธีการถดถอยพหุคูณแบบขั้นบันได โดยนำปัจจัยพยากรณ์จำนวน 9 ปัจจัย เข้าสมการเพื่อตรวจสอบว่าตัวแปรใดได้รับการคัดเลือกเข้าสมการ พบว่า ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร (X_6) ปัจจัยด้านการวางแผน ควบคุมติดตาม และประเมินผล (X_8) ปัจจัยด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม (X_3) และปัจจัยด้านศักยภาพและคุณลักษณะของบุคลากร (X_9) สามารถร่วมพยากรณ์การนำนโยบายด้านการศึกษาไปปฏิบัติของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้ร้อยละ 63.30

ตารางที่ 6 การวิเคราะห์ความแปรปรวนในการค้นหาปัจจัยที่สามารถพยากรณ์การนำนโยบายด้านการศึกษาไปปฏิบัติของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p–value
Regression	4	39.353	9.838	117.930	.000**
Residual	273	22.775	.083		
Total	277	62.127			

หมายเหตุ. ** มีนัยสำคัญทางสถิติ .01

จากตารางที่ 6 พบว่า ปัจจัยด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม (X_3) ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร (X_6) ปัจจัยด้านการวางแผน ควบคุมติดตาม และประเมินผล (X_8) และปัจจัยด้านศักยภาพและคุณลักษณะของบุคลากร (X_9) ส่งผลต่อการนำนโยบายด้านการศึกษาไปปฏิบัติของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 7 ค่าสัมประสิทธิ์ตัวพยากรณ์ ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของตัวพยากรณ์ ค่า t ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ค่าความคลาดเคลื่อนของพยากรณ์โดยใช้วิธี Stepwise

ปัจจัยพยากรณ์ที่นำเข้าสมการทั้งหมดในขั้นตอนเดียว	b	SE_b	β	t	p–value
ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร (X_6)	.815	.046	.727	17.585	.000**

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ปัจจัยพยากรณ์ที่นำเข้าสมการทั้งหมดในขั้นตอนเดียว	b	SE_b	β	t	p–value
ปัจจัยด้านการวางแผน ควบคุมติดตามและประเมินผล (X_8)	.382	.372	.372	7.060	.000**
ปัจจัยด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม (X_3)	.127	.166	.166	4.016	.000**
ปัจจัยด้านศักยภาพและคุณลักษณะของบุคลากร (X_9)	.143	.140	.140	2.790	.006*
SE_{est} = .28883					

หมายเหตุ. **มีนัยสำคัญทางสถิติ .01 , * มีนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 7 พบว่า ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร (X_6) ปัจจัยด้านการวางแผน ควบคุมติดตาม และประเมินผล (X_8) ปัจจัยด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม (X_3) และปัจจัยด้านศักยภาพและคุณลักษณะของบุคลากร (X_9) สามารถพยากรณ์การนำนโยบายด้านการศึกษาไปปฏิบัติของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณในรูปแบบคะแนนดิบ (b) เท่ากับ .815 .382 .127 และ .143 ตามลำดับ และมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน (β) เท่ากับ .727 .372 .166 และ .140 ตามลำดับ ค่าสหสัมพันธ์การนำนโยบายด้านการศึกษาไปปฏิบัติของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร (Y) กับปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร (X_6) เท่ากับ .727 คิดเป็นร้อยละ 51.74 มีค่าความคลาดเคลื่อนที่เกิดจากการพยากรณ์ SE_{est} เท่ากับ .32582 ปัจจัยด้านการวางแผน ควบคุมติดตาม และประเมินผล (X_8) เท่ากับ .372 คิดเป็นร้อยละ 26.47 มีค่าความคลาดเคลื่อนที่เกิดจากการพยากรณ์ SE_{est} เท่ากับ .30032 ปัจจัยด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม (X_3) เท่ากับ .166 คิดเป็นร้อยละ 11.81 มีค่าความคลาดเคลื่อนที่เกิดจากการพยากรณ์ SE_{est} เท่ากับ .29239 และปัจจัยด้านศักยภาพและคุณลักษณะของบุคลากร (X_9) เท่ากับ .140 คิดเป็นร้อยละ 9.96 มีค่าความคลาดเคลื่อนที่เกิดจากการพยากรณ์ SE_{est} เท่ากับ .28883

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายด้านการศึกษาไปปฏิบัติของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ในครั้งนี้ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การนำนโยบายด้านการศึกษาไปปฏิบัติของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

จากผลการวิจัย พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครมีการนำนโยบายด้านการศึกษาไปปฏิบัติ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยผู้บริหารสถานศึกษามีกระบวนการแปลงวัตถุประสงค์ของนโยบายการจัดการศึกษาของกรุงเทพมหานครให้เป็นแนวทาง แผนงาน โครงการ และกิจกรรม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ระหว่าง 4.53 – 4.58 เนื่องจากวัตถุประสงค์ของนโยบายเป็นพื้นฐานความสำคัญอันดับต้น ๆ ของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งหากแปลความหมายผิดตั้งแต่แรกเริ่ม ก็จะทำให้เกิดความล้มเหลว ผู้บริหารจึงให้ความสำคัญกับขั้นตอนของการแปลงวัตถุประสงค์นโยบายเป็นอันดับแรก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวรเดช จันทรสอน (2554) กล่าวว่า ขั้นตอนของการแปลงนโยบายเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญ เพราะหากเมื่อใดที่มีการแปลงนโยบายที่ผิดไปจากวัตถุประสงค์แล้ว ก็อาจกล่าวได้ว่าความล้มเหลวของนโยบายนั้นเกิดขึ้นตั้งแต่แรก และผู้บริหารสถานศึกษาดำเนินการตามนโยบายด้านการศึกษาของกรุงเทพมหานครที่สอดคล้อง

กับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID–19) และภาวะวิกฤตทุกรูปแบบ และสามารถนำนโยบายด้านการศึกษาของกรุงเทพมหานครไปปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนด อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ระหว่าง 4.64 – 4.72 เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษาตระหนักและให้ความสำคัญถึงความปลอดภัยของนักเรียนและบุคลากรในสถานศึกษา จึงมีการปรับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ให้มีความยืดหยุ่น สอดคล้องกับสถานการณ์การแพร่ระบาดในปัจจุบัน สอดคล้องกับแนวทางการบริหารจัดการด้านการศึกษาของกรุงเทพมหานคร ในสถานการณ์การแพร่ระบาดโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID–19), 2564) ของสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ปรับรูปแบบการจัดการเรียนรู้เป็นแบบบูรณาการ ให้ครอบคลุมผู้เรียนทุกคนด้วยกระบวนการ 5 On คือ Online, On Air, On Hand, On Site และ On School line ที่สอดคล้องกับความพร้อมของนักเรียน และช่วยให้สถานศึกษาสามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ฯ ดังกล่าว เช่นเดียวกับงานวิจัยของ สุรศักดิ์ อรรถจินดา (2563) ได้ศึกษาการจัดการสภาพแวดล้อมทางกายภาพทั่วไป และภายใต้สถานการณ์ COVID–19 ของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม พบว่า สภาพการดำเนินงานปัจจุบันในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยแต่ละด้าน พบว่า ด้านมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของ COVID–19 มากที่สุด เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษาตระหนักและให้ความสำคัญถึงความปลอดภัยของนักเรียนและบุคลากรในสถานศึกษากับโรคระบาดที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน จึงดำเนินการจัดการศึกษาให้มีความยืดหยุ่นตามมาตรการป้องกันโควิด–19 ในโรงเรียน

2. ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายด้านการศึกษาไปปฏิบัติของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

จากผลการวิจัย พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายด้านการศึกษาไปปฏิบัติของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.24 – 4.67 โดยปัจจัยด้านโครงสร้างองค์การ และด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร เป็นปัจจัยภายในที่อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.67) สอดคล้องกับงานวิจัยของ เสาวนิต เมียนแก้ว, รัตนา ดวงแก้ว และเก็จกนก เอื้อวงศ์ (2564) ที่ศึกษาปัจจัยคัดสรรด้านการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการนำนโยบายการปลอดนักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ไปปฏิบัติในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 2 พบว่า ปัจจัยด้านสมรรถนะองค์การและภาวะผู้นำ เป็นปัจจัยทำนายประสิทธิภาพการนำนโยบายการปลอดนักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ไปปฏิบัติในสถานศึกษา เนื่องจากสถานศึกษาให้ความสำคัญกับโครงสร้างองค์การเป็นปัจจัยสำคัญ สอดคล้องกับแนวคิดของ สมยศ นาวีการ (2539) ระบุว่า ระบบราชการเป็นระบบที่ให้ความสำคัญกับโครงสร้างขององค์การ โดยมีความสัมพันธ์และเกี่ยวข้องกับผู้บริหารในการบริหารจัดการสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วราลักษณ์ สนิท, รัตนา ดวงแก้ว และ เก็จกนก เอื้อวงศ์ (2563) ที่ศึกษาปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการตามนโยบายลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 พบว่า สมรรถนะองค์กรเป็นปัจจัยที่สำคัญมากกว่าปัจจัยอื่น ๆ ในการส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานตามนโยบาย ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาต้องสร้างสมรรถนะองค์กรให้เข้มแข็งและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และเนื่องจากผู้บริหารมีหลายบทบาทหน้าที่ และมีอิทธิพลต่อสถานศึกษาในการนำนโยบายไปปฏิบัติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พงษ์อิศรา ประหยัดทรัพย์ (2557) ที่ศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณลักษณะผู้เรียนสู่การเป็นโรงเรียนมาตรฐานสากล ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 จังหวัดปทุมธานี กล่าวคือ บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษามีหลายบทบาทที่จะต้องปฏิบัติ มีทั้งที่เป็นบทบาทหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด และบทบาทที่พึงประสงค์ ซึ่งผู้บริหารจะต้องบูรณาการบทบาทเหล่านั้นให้กลมกลืนให้ไปด้วยกันได้ เช่นเดียวกับงานวิจัยของ อลงกต แผนสนิท (2557) ที่ศึกษาการนำนโยบายไปปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของราชการส่วนภูมิภาคในจังหวัดนครราชสีมา พบว่า ข้าราชการพลเรือน ลูกจ้างประจำและพนักงานราชการ

ได้ให้ความสำคัญ ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารมากเป็นลำดับที่ 1 ส่วนใหญ่เห็นว่า ผู้บริหารมีนโยบายและการติดตามให้ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล

ส่วนปัจจัยด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม เป็นปัจจัยภายนอกที่อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.24) เนื่องจากโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครดำเนินงานตามนโยบายของรัฐบาล และส่วนใหญ่มีข้อจำกัดทางด้านรายได้ ครอบครัว ชุมชน สถานที่ตั้ง ตามการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกองค์กรของ แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานกรุงเทพมหานคร ฉบับที่ 3 (2564–2569) (2563) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นพรุจ ศักดิ์ศิริ (2553) ที่ศึกษาการวิเคราะห์ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความสำเร็จของการนำนโยบายโรงเรียนมาตรฐานสากลไปปฏิบัติ พบว่า ด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ส่วนใหญ่เห็นว่า สำหรับโรงเรียนที่อยู่ในสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคมที่ไม่เอื้อต่อการดำเนินการ เช่น ตั้งอยู่ในชนบท ฐานะผู้ปกครองยากจน ครอบครัวขาดความอบอุ่น ฯลฯ ในด้านเงื่อนไขทางการเมืองนั้นมีผลต่อความต่อเนื่องของนโยบายนี้ โดยเกรงว่าหากการเมืองมีการเปลี่ยนแปลงไป นโยบายนี้อาจไม่ได้รับการสนับสนุนต่อไป

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายด้านการศึกษาไปปฏิบัติของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

จากผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายด้านการศึกษาไปปฏิบัติของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร (X_6) ปัจจัยด้านการวางแผน ควบคุมติดตามและประเมินผล (X_8) ปัจจัยด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม (X_3) และปัจจัยด้านศักยภาพและคุณลักษณะของบุคลากร (X_9) ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้ร้อยละ 63.30 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณในรูปแบบคะแนนดิบ (b) เท่ากับ .815 , .382 , .127 และ .143 ตามลำดับ และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน (β) เท่ากับ .727 , .372 , .166 และ .140 ตามลำดับ โดยสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร (X_6) เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายด้านการศึกษาไปปฏิบัติของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เป็นอันดับที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 51.74 เนื่องจากผู้บริหารเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนนโยบายไปสู่การปฏิบัติ หากผู้บริหารมีภาวะผู้นำที่ดี เข้าใจเป้าหมายและแนวทางการปฏิบัติตามนโยบาย จะช่วยให้การดำเนินการต่าง ๆ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ สอดคล้องกับแนวคิดของ กล้า ทองขาว (2548) กล่าวว่า บทเรียนความสำเร็จของการนำนโยบายปฏิรูปการศึกษาไปปฏิบัติในหลายประเทศ พบว่า กระบวนการคัดเลือกผู้นำองค์กรเป็นขั้นตอนสำคัญ โดยมีเหตุผลว่า ผู้นำที่เข้าใจเป้าหมายและแนวทางปฏิรูปการศึกษาที่ชัดเจนและมีพลังเปี่ยมล้นที่จะฟันฝ่าปัญหาและอุปสรรคทั้งปวงได้จริงจังเท่านั้น จึงจะทำให้เป้าหมายของนโยบายการศึกษาบรรลุผล โดย พิชญาภา ยืนยาว (2562) ระบุว่า ภาวะผู้นำเป็นกระบวนการอิทธิพลที่ช่วยให้กลุ่มหรือองค์การสามารถบรรลุเป้าหมาย โดยผู้บริหารสถานศึกษาเป็นกลไกสำคัญและมีอิทธิพลสูงสุดต่อคุณภาพของผลลัพธ์ที่ได้จากระบบการศึกษา ประสิทธิภาพของการบริหารและประสิทธิผลของสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลมัยพร แหล่งหล้า (2552) การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการนำนโยบายการศึกษาขั้นพื้นฐานไปปฏิบัติในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ปัจจัยส่งเสริมที่สำคัญที่สุด คือ ด้านภาวะผู้นำ เช่นเดียวกับงานวิจัยของ อลงกต แผนสนิท (2557) ที่ศึกษาการนำนโยบายไปปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของราชการส่วนภูมิภาคในจังหวัดนครราชสีมา โดยผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารส่งผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลมากเป็นอันดับ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และงานวิจัยของ วัชรินทร์ สุทธิศัย (2555) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายมหาวิทยาลัยราชภัฏไปปฏิบัติ กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยผลการวิจัยพบว่า ด้านภาวะผู้นำ เป็นปัจจัยภายในที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายมหาวิทยาลัยราชภัฏไปปฏิบัติ

ปัจจัยด้านการวางแผน ควบคุมติดตาม และประเมินผล (X_8) เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายด้านการศึกษาไปปฏิบัติของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เป็นอันดับที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 26.47 เนื่องจากการวางแผนเป็นการกำหนดแนวทางการปฏิบัติล่วงหน้า เพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุผลลัพธ์ตามที่ต้องการ สอดคล้องกับแนวคิดของ สัญญา เคณาภูมิ และเสาวลักษณ์ โกศลกิตติอัมพร (2560) กล่าวว่า การวางแผนเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งของการบริหารงาน เพราะเป็นการกำหนดแนวทางการปฏิบัติล่วงหน้าอย่างมีประสิทธิภาพ โดยอาศัยเครื่องมือหลายประการ การควบคุมเป็นกระบวนการตรวจสอบผลการปฏิบัติงานและดำเนินการปฏิบัติให้บรรลุผลลัพธ์ที่ต้องการ และมีเป้าหมาย คือ การสร้างความแน่ใจว่าผลการปฏิบัติงานมีการใช้งานอย่างปกติ และมุ่งไปสู่ทิศทางที่กำหนดไว้ และการประเมินผล เป็นเรื่องของการแสวงหาข้อมูลข่าวสาร และข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินงาน ตลอดจนผลการดำเนินงานตามแผนและโครงการ และนำข้อมูลนั้นมาเปรียบเทียบกับมาตรฐานหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในขั้นการวางแผน และเนื่องจากการควบคุมติดตาม และประเมินผลมีอิทธิพลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งหน่วยงานต้องมีการกำกับ ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของนโยบาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วัชรินทร์ สุทธิศัย (2555) ระบุว่า ปัจจัยด้านการติดตามการดำเนินงาน เป็นปัจจัยภายในที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายมหาวิทยาลัยราชภัฏไปปฏิบัติ ในภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก มหาวิทยาลัยราชภัฏมีการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการทำงานโดยหน่วยงานภายในให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ มีกระบวนการติดตาม ประเมินผลอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ เช่นเดียวกับ กล้า ทองขาว (2548) และ วราภรณ์ ทรัพย์รวงทอง (2564) ระบุว่า ความสำเร็จหรือปัญหาการนำนโยบายสู่การปฏิบัตินั้น ขึ้นอยู่กับการกำกับดูแล ตรวจสอบ และประเมินผล โดย กล้า ทองขาว (2548) กล่าวว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติจะต้องมีระบบกำกับและตรวจสอบการปฏิบัติงานของบุคคลและองค์กรที่รับผิดชอบ การกำกับและตรวจสอบมุ่งที่จะให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารนโยบาย และป้องกันการบิดเบือนเป้าหมายและการหันเหทรัพยากรไปใช้ผิดทาง ส่วนการประเมินผลอย่างเป็นระบบจะสามารถสะท้อนปัญหาในกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติได้ทุกขั้นตอน สามารถที่จะนำผลการประเมินไปแก้ไขและปรับปรุงวิธีการปฏิบัติ เพื่อให้นโยบายบรรลุผล

ปัจจัยด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม (X_3) เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายด้านการศึกษาไปปฏิบัติของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เป็นอันดับที่ 3 คิดเป็นเพียงร้อยละ 11.81 เป็นไปตามตัวแบบกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติของ Van Meter & Van Horn (1975) อธิบายว่า เงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง เป็นตัวแปรทางด้านสภาพแวดล้อมขององค์การมีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ แต่เนื่องจากนโยบายการศึกษาของรัฐบาลที่เปลี่ยนแปลงไป ไม่ว่าจะเป็นกระบวนการบริหารจัดการ การมอบนโยบายการจัดการศึกษาของรัฐบาลในแต่ละยุคสมัย ล้วนส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนและการดำเนินการตามนโยบายของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร สอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพศาล บรรจุสุวรรณ์ (2558) ระบุว่า สภาพปัญหาอุปสรรคที่พบของการนำนโยบายหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติในระดับสถานศึกษาทั้ง 7 แห่ง ปัญหาที่กระทบมาก ได้แก่ ปัญหาการปรับเปลี่ยนนโยบายการจัดการศึกษาที่ปรับเปลี่ยนบ่อยตามนโยบายของรัฐบาลที่เปลี่ยนบ่อย รัฐมีการชูนโยบายที่ทำให้สถานศึกษาทั้ง 7 แห่งต้องเปลี่ยนแปลงแนวปฏิบัติอยู่ตลอดเวลา การเสนอแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายและประกาศเป็นระยะ ทำให้จุดเน้นของการพัฒนาของสถานศึกษามีหลายเป้าหมายและนโยบายการจัดการศึกษาขาดความต่อเนื่อง เมื่อเปลี่ยนรัฐบาลใหม่ นโยบายการศึกษาก็มีการเปลี่ยนแปลงตามนโยบายของรัฐบาลและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาที่รับผิดชอบการจัดการศึกษาในแต่ละยุคสมัย เช่นเดียวกับ ประหยัด พิมพา (2561) ที่กล่าวว่า การปฏิรูปหรือพัฒนาการจัดการศึกษาจะสำเร็จหรือล้มเหลว ขึ้นอยู่กับการเมืองมากกว่าแนวทางและวิธีการ บางครั้งผู้ที่เข้ามาดำรงตำแหน่งไม่ใช่ผู้มีความรู้ในด้านการศึกษาอย่างแท้จริง อีกทั้งความไม่สอดคล้องของเป้าหมายของการจัดการศึกษากับเป้าหมายทางการเมือง และเนื่องจากการจัดสรรและการสนับสนุนของรัฐบาล เช่น การเพิ่ม

ค่าแรงขั้นต่ำ เนื่องจากผู้ปกครองของนักเรียนโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่มีรายได้น้อยถึงปานกลาง เป็นข้อจำกัดที่ส่งผลต่ออาชีพและรายได้ของผู้ปกครอง สภาพแวดล้อมทางครอบครัว ชุมชน ตามการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกองค์กรของ แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานกรุงเทพมหานคร ฉบับที่ 3 (2564–2569) (2563) ระบุว่า สภาพเศรษฐกิจแต่ละพื้นที่ครอบครัวนักเรียนกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่มีฐานะยากจน ผู้ปกครองไม่มีเวลาช่วยดูแลนักเรียนเรื่องการเรียน นักเรียนย้ายตามผู้ปกครอง ทำให้ต้องย้ายหรือออกกลางคัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลมัยพร แหล่งหล้า (2552) ที่ศึกษาการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการนำนโยบายการศึกษาขั้นพื้นฐานไปปฏิบัติในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กล่าวคือ ในกลุ่มปัจจัยภายนอก ปัจจัยสำคัญที่เป็นอุปสรรคต่อการนำนโยบายการศึกษาขั้นพื้นฐานไปปฏิบัติ ปัจจัยด้านการเมือง เช่น นโยบายการปรับลดอัตรากำลังของภาครัฐ ส่งผลให้ครูไม่เพียงพอที่จะจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ ส่วนปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ประกอบด้วย ผู้ปกครองและชุมชนมีฐานะไม่ดี เป็นอุปสรรคต่อการให้ความร่วมมือในการจัดการศึกษากับโรงเรียน ภาวะเศรษฐกิจของชุมชนตกต่ำไม่สามารถให้การสนับสนุนด้านงบประมาณแก่โรงเรียนได้ และรัฐไม่สามารถจัดสรรงบประมาณที่ตอบสนองความต้องการของโรงเรียน

ปัจจัยด้านศักยภาพและคุณลักษณะของบุคลากร ($\mathbf{X}_9$) เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายด้านการศึกษาไปปฏิบัติของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เป็นอันดับที่ 4 คิดเป็นเพียงร้อยละ 9.96 เนื่องจากสถานศึกษาขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะด้าน และจำนวนบุคลากรในการปฏิบัติงานที่ไม่เพียงพอต่อภาระงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนเทพ ทองชมพู (ม.ป.ป.) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายเกี่ยวกับความโปร่งใสและเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมกรมพัฒนาที่ดินไปปฏิบัติ โดยปัญหาและอุปสรรคที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ พบว่า เนื่องจากกฎระเบียบในการลดตำแหน่งบางตำแหน่งเพื่อให้ได้ตำแหน่งที่มีระดับสูงขึ้น ซึ่งทำให้บุคลากรมีความขาดแคลน ตลอดจนการเกษียณราชการทั้งก่อนกำหนด และตามวาระ แต่ไม่สามารถจัดหาทดแทนได้ ทำให้การทำงานไม่ต่อเนื่อง รวมถึงภาระงานมาก ซึ่งอาจมีผลต่อการดำเนินนโยบาย และงานวิจัยของ สุริยศักดิ์ มังกรแก้ววิกุล และ ศิริวัฒน์ สิริวัฒนกุล (2563) ที่ศึกษาปัญหาการนำนโยบายสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปปฏิบัติ กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลสาวชะโงก อำเภอบาง จังหวัดฉะเชิงเทรา ผลการวิจัยพบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลสาวชะโงก มีปัญหาด้านบุคลากร โดยบุคลากรขาดความรู้ ความเข้าใจในนโยบายสาธารณะ และบุคลากรมีไม่เพียงพอต่อการนำนโยบายสาธารณะไปสู่การปฏิบัติ และบุคลากรขาดแรงจูงใจในการปฏิบัติตามนโยบายสาธารณะ เช่นเดียวกับงานวิจัยของ บุณยสิงห์ รอดชะพรหม (2557) ที่ศึกษาเรื่องการประเมินผลการดำเนินงานด้านการจดทะเบียนพาณิชย์ ของเทศบาลนครเชียงใหม่ พบว่า ปัญหาการดำเนินงานในด้านของบุคลากรในการปฏิบัติงานมีจำนวนไม่เพียงพอ ควรมีการเพิ่มบุคลากรในการปฏิบัติงานและจัดให้ผู้ปฏิบัติงานได้รับการฝึกอบรม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของ ศุภชัย ยาวะประภาษ (2544) กล่าวว่า ความเพียงพอของทรัพยากร นโยบายที่จะประสบความสำเร็จจะต้องได้รับการสนับสนุนทางทรัพยากรทั้งด้านการเงิน งบประมาณ กำลังคน และคุณภาพของคน จำนวนบุคลากรที่จะนำเอานโยบายไปปฏิบัตินั้น ตามปกติมักจะมีน้อยกว่าจำนวนที่ต้องการสำหรับการปฏิบัติให้เป็นผลสำเร็จ ผลของการขาดแคลนกำลังคนดังกล่าวจะมีส่วนโดยตรงต่อความไม่มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบาย นอกจากปัญหาด้านปริมาณกำลังคนแล้ว ปัญหาในด้านคุณภาพของบุคลากรยังเป็นปัญหาที่สำคัญอีกปัญหาหนึ่ง ยิ่งนโยบายเกี่ยวข้องกับปัญหาทางเทคนิคมากเท่าใด ความต้องการบุคลากรที่มีความรู้เฉพาะในด้านนั้น ๆ ยิ่งมีมากขึ้นเท่านั้น และยิ่งความต้องการมีมาก ความขาดแคลนมักจะมีมากตามมาด้วย และแนวคิดของ วรเดช จันทรศร (2548) ระบุว่า ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐถือเป็นบุคคลที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จและความล้มเหลวในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. จากผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถดำเนินการตามนโยบายได้สอดคล้องกับสถานการณ์และภาวะวิกฤตมากเป็นอันดับแรก ผู้บริหารสำนักการศึกษาจึงควรสนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น อุปกรณ์หรือเทคโนโลยีสำหรับการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ ให้ผู้บริหารสามารถดำเนินการตามนโยบายที่ได้รับมอบหมายได้สอดคล้องกับสถานการณ์ในทุกรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

2. จากผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีกระบวนการแปลงวัตถุประสงค์ของนโยบายให้เป็นแผนงานมากเป็นอันดับสุดท้าย ผู้บริหารสำนักการศึกษาจึงควรประชุมชี้แจงสร้างความเข้าใจวัตถุประสงค์ของนโยบาย จัดอบรม ร่วมระดมความคิดวางแผนและนำร่องแนวทางในการทำงาน ส่งเสริมให้ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถดำเนินการแปลงนโยบายจากนามธรรมให้เป็นรูปธรรม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ ค้นหาปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อการนำนโยบายด้านการศึกษาไปปฏิบัติ แยกตามขนาดใหญ่ กลาง เล็ก เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการวางแผนบริหารจัดการสถานศึกษาในแต่ละบริบทที่แตกต่างกันต่อไป

2. ควรศึกษาเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นและระดับการปฏิบัติของผู้บริหารสถานศึกษาในการนำนโยบายด้านการศึกษาไปปฏิบัติของสังกัดอื่น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา

เอกสารอ้างอิง

กล้า ทองขาว. (2548). *การนำนโยบายและแผนการศึกษาไปปฏิบัติ : แนวคิด ทฤษฎี และแนวการดำเนินงาน.* สำนักวิชาการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ธนเทพ ทองชมพู. (ม.ป.ป.). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายเกี่ยวกับความโปร่งใสและเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมกรมพัฒนาที่ดินไปปฏิบัติ. *วารสารสังคมศาสตร์บูรณาการ,* 25–52.

ธนิกานต์ กุลเทียมสิน. (2561). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบาย ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ไปสู่การปฏิบัติของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2. *วารสารฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ, 11*(3), 1557–1574.

ธันยวัฒน์ รัตนสัค. (2555). *นโยบายสาธารณะ* (พิมพ์ครั้งที่ 2 ฉบับปรับปรุง). คะนึงนิจการพิมพ์.

นพรุจ ศักดิ์ศิริ. (2553). การวิเคราะห์ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความสำเร็จของการนำนโยบายโรงเรียนมาตรฐานสากลไปปฏิบัติ. *วารสารศิลปากรศึกษาศาสตร์วิจัย, 1*(2), 221–231.

บุญจันทร์ สีสันต์. (2560). *วิธีวิจัยและสถิติขั้นสูงสำหรับการบริหารการศึกษา.* มีน เซอร์วิส ซัพพลาย.

บุณยสิงห์ รอดชะพรหม. (2557). *การประเมินผลการดำเนินงานด้านการจดทะเบียนพาณิชย์ของเทศบาลนครเชียงใหม่* [วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ประหยัด พิมพา. (2561). การศึกษาไทยในปัจจุบัน. *วารสารมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด, 7(1), 242–249.*

พงษ์อิศรา ประหยัดทรัพย์. (2557). *บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณลักษณะผู้เรียนสู่การเป็นโรงเรียนมาตรฐานสากล ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 จังหวัดปทุมธานี* [วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี]. DSpace at Rajamangala University of Technology Thanyaburi. http://www.repository.rmutt.ac.th/dspace/handle/123456789/2523

พิชญาภา ยืนยาว. (2562). *ภาวะผู้นำทางการบริหารการศึกษาและสถานศึกษา*. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.

ไพศาล บรรจุสุวรรณ์. (2558). *การนำนโยบายหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปปฏิบัติในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี* [วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์]. Thammasat University Theses. https://digital.library.tu.ac.th/tu_dc/frontend/Info/item/dc:91265

มยุรี อนุมานราชธน. (2552). *นโยบายสาธารณะ*. เอ็กซเปอร์เน็ท.

เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ. (2551). *การนำนโยบายไปปฏิบัติ*. บริษัท ซีเอ็ดยูเคชั่น จำกัด (มหาชน).

ลมัยพร แหล่งหล้า. (2552). การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการนำนโยบายการศึกษาขั้นพื้นฐานไปปฏิบัติในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. *วารสารการบริหารการศึกษา, 3*(2), 73–87.

วรเดช จันทรศร. (2548). *ทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ*. สกายบล็อกและการพิมพ์.

วรเดช จันทรศร. (2551). *ทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ* (พิมพ์ครั้งที่ 2). พริกหวานกราฟฟิค.

วรเดช จันทรศร. (2554). *ทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ* (พิมพ์ครั้งที่ 5). พริกหวาน กราฟฟิค.

วราภรณ์ ทรัพย์รวงทอง. (2564). การศึกษาปัญหาการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติของโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1. *วารสารรัชต์ภาคย์, 15*(40), 292–306.

วราลักษณ์ สนิท, รัตนา ดวงแก้ว และ เก็จกนก เอื้อวงศ์. (2563). ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการตามนโยบายลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3. *วารสารปัญญาภิวัฒน์, 12(2), 225-237.*

วัชรินทร์ สุทธิศัย. (2555). *ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายมหาวิทยาลัยราชภัฏไปปฏิบัติ กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ* [วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

ศุภชัย ยาวะประภาษ. (2544). *นโยบายสาธารณะ* (พิมพ์ครั้งที่ 4). สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมปอง สุวรรณภูมา. (2554). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการศึกษาขั้นพื้นฐานไปปฏิบัติในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิ* [วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

สมยศ นาวีการ. (2539). *ทฤษฎีองค์กร*. สำนักพิมพ์สามัคคาสร (ดอกหญ้า) จำกัด.

สัญญา เคณาภูมิ และเสาวลักษณ์ โกศลกิตติอัมพร. (2560). กรอบแนวคิดการศึกษาการวางแผนและการบริหารแผน. *วารสารวิชาการแพรวากาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์, 4*(2), 389–411.

สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร. (2561). *รายงานการประเมินผลการปฏิบัติราชการ ประจำปี พ.ศ. 2561 สำนักการศึกษา*. (ม.ป.ท.).

สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร. (2562). *รายงานผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการ ประจำปี พ.ศ. 2562 สำนักการศึกษา*. (ม.ป.ท.).

สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร. (2563). *แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานกรุงเทพมหานคร ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2564-2569)*. บริษัท วันไฟน์เดย์ จำกัด.

สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร. (2563). *สรุปผลการดำเนินโครงการปีงบประมาณ พ.ศ.2563 สำนักการศึกษา*. (ม.ป.ท.).

สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร. (2564). *รายงานผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการ ประจำปี พ.ศ. 2564 สำนักการศึกษา*. (ม.ป.ท.).

สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร. (2564, 7 พฤษภาคม). *แนวทางการบริหารจัดการด้านการศึกษาของกรุงเทพมหานคร ในสถานการณ์การแพร่ระบาดโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19).* file:///H:/%E0%B8%AA%E0%B8%99%E0%B8%A8/Annual%20EDU%20BMA%20Covid19%2016.pdf.

สุรศักดิ์ อรรถจินดา. (2563). *การจัดการสภาพแวดล้อมทางกายภาพทั่วไป และภายใต้สถานการณ์ COVID-19 ของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม* [วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

สุริยศักดิ์ มังกรแก้ววิกุล และ ศิริวัฒน์ สิริวัฒนกุล. (2563) ศึกษาปัญหาการนำนโยบายสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปปฏิบัติ กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลสาวชะโงก อำเภอบาง จังหวัดฉะเชิงเทรา. *วารสารศิลปะการจัดการ, 4(2), 205–222.*

เสาวนิต เมียนแก้ว, รัตนา ดวงแก้ว และเก็จกนก เอื้อวงศ์. (2564). ปัจจัยคัดสรรด้านการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการนำนโยบายการปลอดนักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ไปปฏิบัติในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 2. *วารสารสถาบันวิจัยพิมลธรรม, 8*(1), 25–37.

อลงกต แผนสนิท. (2557). *การนำนโยบายไปปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของราชการส่วนภูมิภาคในจังหวัดนครราชสีมา* [วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

Donald, S. V. M. and Carl E. V. H. (1975). *The Policy Implementation Process : A Conceptual Framework Administration and Society. 6*(4), 445–448.

Major, C. C. (2011). *Major factors affecting educational policy implementation effectiveness for the three southernmost provinces of Thailand as perceived by school directors.* National Institute of Development Administration.

Muhdi, M. (2019). Framework for Implementation of Education Policy in the Perspective of Education Management in Indonesia. *Universal Journal of Educational Research, 7*(12), 2717–2728.

Rizky, D. M., Krisna, P. R. (2019). *Factors Influencing the Implementation of Inclusive Education Policy for People with Different Abilities at Primary School in Bogor, Indonesia.* Universitas Indonesia.

Sabatier, P., Mazmanian, D. (1989). *Implementation and Public Policy.* Second Edition Lanham. University Press of America.